

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2018/852,
annettu 30 päivänä toukokuuta 2018,
pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unionin jätehuoltoa olisi parannettava ympäristön suojelemiseksi ja säilyttämiseksi sekä sen laadun parantamiseksi, ihmisten terveyden suojelemiseksi, luonnonvarojen harkitun, tehokkaan ja järkevän käytön varmistamiseksi, kiertotalouden periaatteiden edistämiseksi, uusiutuvien energialähteiden käytön lisäämiseksi, energiatehokkuuden parantamiseksi, unionin tuontiresurssiin riippuvuuden vähentämiseksi, uusien taloudellisten mahdollisuuksien luomiseksi ja pitkän aikavälin kilpailukykyyn edistämiseksi. Resurssien tehokkaampi käyttö tuottaisi myös tuntuvia nettosäästöjä unionin yrityksille, viranomaisille ja kuluttajille, samalla kun vähennettäisiin vuosittaisia kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjä.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY ⁽⁴⁾ säädetyt pakkausten ja pakkausjätteen hyödyntäminen ja kierrätystä koskevia tavoitteita olisi muutettava lisäämällä pakkausjätteen kierrätystä, jotta ne ilmentävät paremmin unionin halua siirtyä kiertotalouteen.
- (3) Lisäksi unionin jätelainsäädännön yhdenmukaistamiseksi direktiivin 94/62/EY määritelmät olisi tarvittaessa yhdenmukaistettava jätteisiin yleisesti sovellettavan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY ⁽⁵⁾ määritelmien kanssa.
- (4) Jätteen syntymisen ehkäiseminen on tehokkain tapa parantaa resurssitehokkuutta ja vähentää jätteiden ympäristövaikutuksia. Näin ollen on tärkeää, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisia toimenpiteitä, joilla kannustetaan lisäämään markkinoille saatettavien uudelleenkäytettävien pakkausten osuutta ja pakkausten uudelleenkäyttöä. Tällaisiin toimenpiteisiin voi kuulua panttijärjestelmien ja muiden kannustimien käyttö, kuten määrällisten tavoitteiden asettaminen, uudelleenkäytön huomioon ottaminen kierrätystavoitteiden saavuttamisessa ja eriytettyjen rahoitusosuuksien periminen uudelleenkäytettävistä pakkauksista pakkauksia koskevien laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla kannustetaan uudelleenkäytettävien pakkausten käyttöön ja vähennetään sellaisten pakkausten kulutusta, jotka eivät ole kierrätettävissä, sekä tarpeettomia pakkauksia.
- (5) Koska uudelleenkäytön avulla vältetään saattamasta markkinoille uusia pakkauksia ja lisäämästä syntyvän pakkausjätteen määrää, ensimmäistä kertaa markkinoille saatetut uudelleenkäytettävät kuluttajapakkaukset ja uudelleenkäyttöä varten korjatut puupakkaukset olisi otettava huomioon kutakin pakkauslajia koskevien kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.

⁽¹⁾ EUVL C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ EUVL C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. toukokuuta 2018.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta (EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3).

- (6) Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön riittäviä kannustimia, myös taloudellisia ohjauskeinoja ja muita toimenpiteitä, joilla edistetään jätehierarkian soveltamista. Tällaisissa toimenpiteissä olisi pyrittävä minimoimaan pakkausten ja pakkausjätteen ympäristövaikutukset elinkaarinäkökulmasta katsottuna ottaen tarvittaessa huomioon biopohjaisten materiaalien ja useaan kertaan kierrätettävissä olevien materiaalien käytön hyödyt. Toimenpiteillä, joilla lisätään yleistä tietoisuutta kierrätysmateriaalista valmistettujen pakkausten hyödyistä, voidaan edesauttaa pakkausjätteen kierrätyssektorin kasvua. Kun kertakäyttöpakkaus on välttämätön elintarvikehygienian ja kuluttajien terveyden ja turvallisuuden takaamiseksi, jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla varmistetaan tällaisten pakkausten kierrätys.
- (7) Kestävän biotalouden edistäminen voi vähentää unionin riippuvuutta tuontiraaka-aineista. Biopohjaiset kierrätettävät pakkaukset ja kompostoitavat biohajoavat pakkaukset voisivat tarjota tilaisuuden edistää uusiutuvien raaka-aineiden käyttöä pakkausten valmistuksessa, kun niistä on osoitettu olevan hyötyä elinkaarinäkökulmasta katsottuna.
- (8) Roskilla on niin kaupungeissa, maalla, joissa ja merissä kuin muuallakin suoria ja epäsuoria haitallisia vaikutuksia ympäristöön, ihmisten hyvinvointiin ja talouteen, ja roskien keruun kustannukset ovat tarpeeton taloudellinen taakka yhteiskunnalle. Moniin rannoilta yleisimmin löytyviin esineisiin sisältyy pakkausjätettä, ja niillä on pitkäkestoisia ympäristövaikutuksia vaikuttaen samalla matkailuun ja ihmisten mahdollisuuksiin nauttia näistä luonnon-alueista. Lisäksi pakkausjätteen meriympäristöön päätyminen on jätehierarkian ensisijaisuusjärjestyksen vastaista, etenkin koska siinä jäävät pois uudelleenkäyttö, kierrätys ja muu hyödyntäminen.
- (9) Direktiivissä 94/62/EY säädettyjen pakkausjätteen kierrätystä koskevien tavoitteiden tiukentamisesta entisestään saataisiin selkeitä ympäristöön liittyviä, taloudellisia ja sosiaalisia hyötyjä. Olisi varmistettava, että taloudellisesti arvokkaat jättemateriaalit hyödynnetään vaiheittain ja tehokkaasti asianmukaisen jätehuollon avulla ja direktiivissä 2008/98/EY säädetyn jätehierarkian mukaisesti ja että ne kanavoidaan takaisin Euroopan talouteen, edistään siten komission 4 päivänä marraskuuta 2008 antaman tiedonannon ”Raaka-aineita koskeva aloite: työllisyyden ja kasvun kannalta kriittisten tarpeiden täyttäminen” täytäntöönpanoa ja kiertotalouden muodostumista.
- (10) Useat jäsenvaltiot eivät ole vielä täysin kehittäneet tarvittavaa jätehuoltoinfrastruktuuria. Tästä syystä on olennaisen tärkeää asettaa selkeät pitkän aikavälin toimintapolitiittiset tavoitteet sen välttämiseksi, että kierrätettävissä olevat materiaalit jäävät alemmille tasoille jätehierarkiassa.
- (11) Tässä direktiivissä vahvistetaan unionin jätehuollon pitkän aikavälin tavoitteet ja annetaan talouden toimijoille ja jäsenvaltioille selkeää ohjausta kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavia investointeja varten. Jäsenvaltioiden olisi kehittäessään kansallisia jätehuoltosuunnitelmiaan ja suunnitellessaan investointeja jätehuoltoinfrastruktuuriin hyödynnettävä asianmukaisesti investointeja, myös unionin rahastojen kautta, asettamalla etusijalle jätteen synty-misen ehkäisemisen, mukaan lukien uudelleenkäyttö, ja kierrätyksen jätehierarkian mukaisesti.
- (12) Direktiivissä 2008/98/EY ja neuvoston direktiivissä 1999/31/EY⁽¹⁾ säädettyjen kierrätystavoitteiden ja kaatopaikalle sijoittamista koskevien rajoitusten yhdistelmän johdosta tavoitteiden asettaminen pakkausjätteen hyödyntämiselle ja enimmäistavoitteiden asettaminen pakkausjätteen kierrätykselle ei ole enää tarpeen.
- (13) Rautamalleille ja alumiinille olisi asetettava erilliset kierrätystavoitteet merkittävien taloudellisten ja ympäristöh-yötyjen saavuttamiseksi, sillä alumiinin lisääntynyt kierrätys johtaisi merkittäviin energiansäästöihin ja hiilidioksidipäästövähennyksiin. Nykyinen metallipakkauksia koskeva kierrätystavoite olisi siksi jaettava näitä kahta jätetyyppiä koskeviksi erillisiksi tavoitteiksi.
- (14) Vuoteen 2030 mennessä saavutettavia pakkausjätteen kierrätystavoitteita olisi tarkasteltava niiden pitämiseksi voimassa tai tarvittaessa tiukentamiseksi. Kyseisessä uudelleentarkastelussa olisi kiinnitettävä huomiota myös eri pakkausjätevirtoihin, kuten kotitalouksien, kaupan ja teollisuuden pakkausjätteeseen, sekä yhdistelmämaterialipak-kauksista syntyvään jätteeseen.

(¹) Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista (EYVL L 182, 16.7.1999, s. 1).

- (15) Kierrätystavoitteet olisi laskettava kierrätykseen tulevan pakkausjätteen painon mukaan. Kierrätetyksi luetun pakkausjätteen punnitsemisen olisi yleensä tapahduttava siinä vaiheessa, kun pakkausjäte tulee kierrätykseen. Hallinnollisen taakan vähentämiseksi jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava tiukkoja ehtoja soveltaen ja yleissäännöstä poiketen määrittää kierrätetyn pakkausjätteen paino punnitsemalla mahdollisen lajittelun tulos. Materiaalin hävikkiä, joka tapahtuu ennen kuin jäte tulee kierrätykseen, esimerkiksi lajittelun tai muun valmistelutoimen tuloksena, ei pitäisi sisällyttää kierrätetyksi ilmoitetun jätteen määrään. Kyseinen hävikki voidaan määrittää sähköisten rekisterien, teknisten eritelmien, eri jätevirtojen keskimääräisten hävikkiasteiden laskemista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen tai muiden vastaavien toimenpiteiden perusteella. Jäsenvaltioiden olisi raportoitava tällaisista toimenpiteistä laaduntarkastusraporteissa, jotka on liitettävä tietoihin, jotka ne toimittavat komissiolle jätteen kierrätyksestä. Keskimääräiset hävikkiasteet olisi määritettävä mieluiten yksittäisten lajittelulaitosten tasolla, ja ne olisi ilmoitettava erilaisten tärkeimpien jätelajien, jätteen eri lähteiden (kuten kotitaloudet tai kauppa) eri keräysjärjestelmien ja erilaisten lajitteluprosessien mukaan. Keskimääräisiä hävikkiasteita olisi käytettävä ainoastaan tapauksissa, joissa muuta luotettavaa tietoa ei ole saatavilla, erityisesti jätteen siirron ja viennin yhteydessä. Kierrätetyksi ilmoitetun jätteen painosta ei pitäisi vähentää materiaalien tai aineiden painohävikkiä, joka aiheutuu kierrätystoimeen, jonka aikana pakkausjäte tosiasiallisesti uudelleenkäsitellään tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi, sisältyvistä mekaanisista tai kemiallisista muuntamisprosesseista.
- (16) Kun pakkausjättemateriaalit lakkaavat olemasta jätettä ennen tosiasiallista uudelleenkäsitelyä toteutetun valmistelutoimen tuloksena, tällaiset materiaalit voidaan lukea kierrätetyiksi edellyttäen, että ne on tarkoitettu uudelleenkäsitellä tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi joko niiden alkuperäiseen tai muuhun tarkoitukseen. Materiaaleja, joita ei enää luokitella jätteeksi ja joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi, maantäyttöön tai jotka loppukäsitellään taikka joita on määrä käyttää muihin toimiin, jotka eivät ole kierrätystä ja joilla on sama tarkoitus kuin jätteen hyödyntämisellä, ei olisi otettava huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.
- (17) Kun kierrätysasteen laskentaa sovelletaan biohajoavan pakkausjätteen aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn, aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn tulevan jätteen määrä voidaan lukea kierrätetyksi edellyttäen, että tällaisen käsittelyn tulosta käytetään kierrätettynä tuotteena, materiaalina tai aineena. Tällaisen käsittelyn tuloksena saadaan useimmiten kompostia tai mädätettä, mutta myös muunlainen tuotos voidaan ottaa huomioon edellyttäen, että se sisältää vastaavan määrän kierrätettyä sisältöä suhteessa käsitellyn biohajoavan pakkausjätteen määrään. Muissa tapauksissa biohajoavan pakkausjätteen uudelleenkäsitelyä materiaaleiksi, joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi, jotka loppukäsitellään tai joita on määrä käyttää muihin toimiin, jotka eivät ole kierrätystä ja joilla on sama tarkoitus kuin jätteen hyödyntämisellä, ei kierrätyksen määrittelyn mukaisesti olisi otettava huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.
- (18) Kun pakkausjätettä viedään unionista kierrätystä varten, jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä tehokkaasti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006⁽¹⁾ 50 artiklan 4 c kohdassa säädettyjä tarkastusvaltuuksia ja vaadittava toimittamaan asiakirjatodisteita sen selvittämiseksi, onko jätteen siirto tarkoitettu sellaisia hyödyntämistoimia varten, jotka ovat mainitun asetuksen 49 artiklan mukaisia, ja jätehuolto tapahtuu näin ollen ympäristön kannalta hyväksyttävällä tavalla laitoksessa, joka toimii ihmisten terveyttä ja ympäristönsuojelua koskevien sellaisten normien mukaisesti, jotka pääpiirteittäin vastaavat unionin lainsäädännössä vahvistettuja normeja. Kyseistä tehtävää hoitaessaan jäsenvaltiot voisivat tehdä yhteistyötä muiden asiaankuuluvien toimijoiden, kuten vastaanottoon toimivaltaisten viranomaisten, riippumattomien ulkopuolisten tarkastuslaitosten tai laajennettua tuottajan vastuuta koskevien järjestelmien mukaisesti perustettujen laajennettua tuottajan vastuuta koskevia velvoitteita tuottajien puolesta täytäntöönpanevien organisaatioiden kanssa, jotka voisivat tehdä kolmansien maiden laitoksissa fyysisiä tai muita tarkastuksia. Jäsenvaltioiden olisi tavoitteiden saavuttamista koskeviin tietoihin liitettävässä laaduntarkastusraportissa raportoitava toimenpiteistä, joilla pannaan täytäntöön velvoite varmistaa, että unionista viety jäte käsitellään sellaisissa olosuhteissa, jotka pääpiirteittäin vastaavat asiaa koskevassa unionin ympäristölainsäädännössä vaadittuja olosuhteita.
- (19) Tämän direktiivin paremman, nopeamman ja yhdenmukaisemman täytäntöönpanon varmistamiseksi sekä mahdollisten täytäntöönpanon heikkouksien ennakoiduksi olisi otettava käyttöön varhaisvaroituskertomuksia koskeva järjestelmä, jonka avulla voidaan havaita puutteet ja toteuttaa toimia ennen kuin tavoitteiden saavuttamisen määräjat umpeutuvat.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta (EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1).

- (20) Koska käytettävien pakkausten määrä ja tyyppi ovat yleensä riippuvaisia pikemminkin tuottajan kuin kuluttajan tekemistä valinnoista, laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä olisi otettava käyttöön. Tehokkailla laajennettua tuottajan vastuuta koskevilla järjestelmillä voi olla myönteisiä ympäristövaikutuksia, sillä niiden ansiosta pakkausjätettä syntyy vähemmän ja sen erilliskeräys ja kierrätys tehostuvat. Vaikka useimmissa jäsenvaltioissa on jo pakkauksiin sovellettavia laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä, niiden toteuttamistavoissa, toimivuudessa ja tuottajien vastuun laajuudessa on suuria eroja. Direktiivissä 2008/98/EY vahvistettuja laajennettua tuottajan vastuuta koskevia sääntöjä olisi näin ollen sovellettava pakkausten tuottajia koskeviin laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin.
- (21) Jotta voidaan tehostaa pakkausjätteen syntymisen ehkäisemistä, vähentää sen ympäristövaikutuksia ja edistää laadukkaiden materiaalien kierrätystä sekä samalla varmistaa sisämarkkinoiden toiminta, välttää kaupan esteet ja välttää kilpailun vääristyminen ja rajoittuminen unionissa, direktiivin 94/62/EY ja sen liitteen II olennaisia vaatimuksia olisi tarkasteltava uudelleen ja tarvittaessa muutettava, jotta voidaan tiukentaa vaatimuksia uudelleen käytettäväksi suunnittelun ja pakkausten laadukkaan kierrätyksen parantamiseksi.
- (22) Jäsenvaltioiden toimittamat tiedot ovat välttämättömiä, jotta komissio voi arvioida unionin jätelainsäädännön noudattamista jäsenvaltioissa. Tietojen laatua, luotettavuutta ja vertailukelpoisuutta olisi parannettava ottamalla käyttöön yksi vastaanottopiste kaikelle jätetiedolle, poistamalla tarpeettomat raportointivaatimukset, vertailemalla kansallisia raportointimenetelmiä sekä ottamalla käyttöön tietojen laaduntarkastusraportti.
- (23) Jäsenvaltioiden joka kolmas vuosi laatimat täytäntöönpanokertomukset eivät ole osoittautuneet tehokkaaksi välineeksi säännösten noudattamisen todentamisessa tai asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisessa, vaan ne aiheuttavat tarpeettoman hallinnollisen taakan. Näin ollen on aiheellista kumota säännökset, jotka velvoittavat jäsenvaltiot laatimaan tällaisia kertomuksia. Sääntöjen noudattamisen valvonnan olisi sen sijaan perustuttava yksinomaan tietoihin, joita jäsenvaltiot toimittavat vuosittain komissiolle.
- (24) Jätehuoltoa koskevien tietojen raportoinnin luotettavuus on erittäin tärkeää tehokkaan täytäntöönpanon kannalta ja jäsenvaltioiden tietojen vertailukelpoisuuden varmistamiseksi. Tästä syystä jäsenvaltioiden olisi direktiivissä 94/62/EY, sellaisena kuin se on muutettuna tällä direktiivillä, vahvistettujen tavoitteiden saavuttamisesta raportoidessaan käytettävä uusimpia komission kehittämää sääntöjä ja niiden kunkin tämän direktiivin täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten kehittämää menetelmiä.
- (25) Komissiolle olisi direktiivin 94/62/EY täydentämiseksi tai muuttamiseksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisen direktiivin 11 artiklan 3 kohtaa, 19 artiklan 2 kohtaa ja 20 artiklaa, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tällä direktiivillä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa⁽¹⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (26) Jotta voidaan varmistaa direktiivin 94/62/EY yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa sen 5 artiklan 4 kohdan, 6 a artiklan 9 kohdan, 12 artiklan 3 d kohdan ja 19 artiklan 1 kohdan osalta, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tällä direktiivillä. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽²⁾ mukaisesti.
- (27) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat yhtäältä pakkauksista ja pakkausjätteestä ympäristölle aiheutuvien vaikutusten estäminen tai tällaisten vaikutusten vähentäminen ja sen myötä korkeatasoinen ympäristönsuojelu sekä toisaalta sisämarkkinoiden toiminnan varmistaminen ja kaupan esteiden sekä kilpailun vääristymien ja rajoitusten välttäminen unionissa, vaan ne voidaan toimenpiteiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovaltaa käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (28) Direktiivi 94/62/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (29) Säädösten uudelleenlaatumistekniikan järjestelmällisestä käytöstä 28 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ mukaan uudelleenlaatumistekniikka on sopiva tapa varmistaa unionin lainsäädännön luotavuus pysyvästi ja kattavasti, koska sen käytöllä vältytään tuottamasta runsain määrin yksittäisiä muutossäädöksiä, jotka usein tekevät säädöksistä vaikeaselkoista. Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa kolme toimielintä vahvistivat lisäksi sitoutumisensa siihen, että voimassa olevaa lainsäädäntöä muutettaessa lainsäädäntötekniikkana käytetään useammin uudelleenlaadintaa. Koska direktiiviä 94/62/EY on muutettu jo kuusi kertaa, se olisi aiheellista uudelleenlaatia lähitulevaisuudessa.
- (30) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joissa selitetään direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset

Muutetaan direktiivi 94/62/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Tätä varten tässä direktiivissä säädetään toimenpiteistä, joiden ensisijaisena tarkoituksena on pakkausjätteen syntymisen ehkäiseminen ja muina peruseräinä pakkausten uudelleenkäyttö, kierrätys ja pakkausjätteen muunlainen hyödyntäminen sekä näin ollen tällaisen jätteen loppukäsittelyn vähentäminen, jotta voidaan edistää siirtymistä kiertotalouteen.”

- 2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

- a) poistetaan 1 kohdasta teksti seuraavasti:

”Komissio tarkastelee tarvittaessa liitteessä I tarkoitettuja pakkauksen määritelmän kuvaavia esimerkkejä ja muuttaa niitä tarpeen mukaan. Ensisijaisina käsitellään seuraavia tuotteita: CD-levykotelot ja videokasettikotelot, kukkaruukut, putkilot ja rullat, joiden ympärille on kiedottu joustavaa materiaalia, etiketitarrojen taustapaperit ja käärepaperi. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 21 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.”

- b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. ”pakkausjätteellä” direktiivin 2008/98/EY 3 artiklassa säädetyn jätteen määritelmän soveltamisalaan kuuluvia pakkauksia tai pakkausmateriaaleja, lukuun ottamatta tuotantojäännöksiä;”

- c) lisätään kohdat seuraavasti:

”2 a. ”uudelleenkäytettävällä pakkauksella” pakkausta, joka on tarkoitettu, suunniteltu ja saatettu markkinoille kestämään elinkaarensa aikana useita käyttökertoja ja joka täytetään tai käytetään uudelleen alkuperäiseen tarkoitukseen;

2 b. ”yhdistelmäateriaalipakkauksella” pakkausta, joka on tehty kahdesta tai useammasta eri materiaalia olevasta kerroksesta, joita ei voi erottaa käsin ja jotka muodostavat yhden yhtenäisen kokonaisuuden, sekä koostuu sisemmästä säiliöstä ja ulommasta suojuksesta ja joka täytetään, varastoidaan, kuljetetaan ja tyhjennetään sellaisenaan;

2 c. lisäksi sovelletaan direktiivin 2008/98/EY 3 artiklassa vahvistettuja ”jätteen”, ”jätehuollon”, ”keräyksen”, ”erilliskeräyksen”, ”ehkäisemisen”, ”uudelleenkäytön”, ”käsittelyn”, ”hyödyntämisen”, ”kierrätyksen”, ”loppukäsittelyn” ja ”laajennettua tuottajan vastuuta koskevan järjestelmän” määritelmiä;”

- d) kumotaan 3–10 kohta.

⁽¹⁾ EYVL C 77, 28.3.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 9 artiklan mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden lisäksi pannaan täytäntöön muita ehkäisemistoimenpiteitä, joilla ehkäistään pakkausjätteen syntymistä ja minimoidaan pakkausten ympäristövaikutukset.

Tällaisiin muihin ehkäisemistoimenpiteisiin voivat kuulua kansalliset ohjelmat, laajennettua tuottajan vastuuta koskeviin järjestelmiin sisältyvät kannustimet pakkausten ympäristövaikutusten minimoimiseksi tai vastaavat toimenpiteet, jotka hyväksytään tarvittaessa talouden toimijoita sekä kuluttaja- ja ympäristöjärjestöjä kuullen ja jotka on suunniteltu kokoamaan yhteen ja hyödyntämään jäsenvaltioissa toteutettuja monia ehkäisemiseen liittyviä aloitteita.

Jäsenvaltioiden on hyödynnettävä taloudellisia ohjauskeinoja ja muita toimenpiteitä, joilla kannustetaan jätehierarkian soveltamiseen, esimerkiksi direktiivin 2008/98/EY liitteessä IV a esitettyjä toimenpiteitä tai muita asianmukaisia ohjauskeinoja ja toimenpiteitä.”;

b) kumotaan 3 kohta.

4) Korvataan 5 artikla seuraavasti:

”5 artikla

Uudelleenkäyttö

1. Jäsenvaltioiden on direktiivin 2008/98/EY 4 artiklassa säädetyin jätehierarkian mukaisesti toteutettava toimenpiteitä, joilla kannustetaan lisäämään markkinoille saatettavien uudelleenkäytettävien pakkausten osuutta sekä järjestelmiä, jotka mahdollistavat pakkausten uudelleenkäytön ympäristön kannalta kestäväällä tavalla ja perussopimuksen mukaisesti vaarantamatta elintarvikehygieniaa tai kuluttajien turvallisuutta. Tällaisia toimenpiteitä voivat olla muun muassa:

a) panttijärjestelmien käyttö;

b) laadullisten tai määrällisten tavoitteiden asettaminen;

c) taloudellisten kannustimien käyttö;

d) pakkausvirtakohtaisen vähimmäisprosenttiosuuden asettaminen vuosittain markkinoille saatettaville uudelleenkäytettävillä pakkauksilla.

2. Jäsenvaltio voi päättää saavuttaa 6 artiklan 1 kohdan f–i alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden mukautetun tason tietynä vuonna ottamalla huomioon sellaisten ensimmäistä kertaa markkinoille saatettujen uudelleenkäytettävien kuluttajapakkausten keskimääräisen osuuden edeltävien kolmen vuoden aikana, jotka on käytetty uudelleen osana pakkausten uudelleenkäyttöjärjestelmää.

Mukautettu taso on laskettava vähentämällä

a) 6 artiklan 1 kohdan f ja h alakohdassa säädetyistä tavoitteista tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu uudelleenkäytettävien kuluttajapakkausten osuus kaikista markkinoille saatetuista kuluttajapakkauksista, ja

b) 6 artiklan 1 kohdan g ja i alakohdassa säädetyistä tavoitteista tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu uudelleenkäytettävien, kulloistakin pakkausmateriaalia sisältävien kuluttajapakkausten osuus kaikista kyseistä materiaalia sisältävistä markkinoille saatetuista kuluttajapakkauksista.

Kutakin mukautettua tavoitetasoa laskettaessa on otettava huomioon enintään viisi prosenttiyksikköä kyseisestä osuudesta.

3. Jäsenvaltio voi 6 artiklan 1 kohdan f alakohdassa, g alakohdan ii alakohdassa, h alakohdassa ja i alakohdan ii alakohdassa säädetyjä tavoitteita laskettaessa ottaa huomioon uudelleenkäyttöä varten korjattujen puupakkausten määrät.

4. Varmistaakseen yhdenmukaiset edellytykset tämän artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamiselle komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tietojen laskentaa, todentamista ja toimittamista koskevat säännöt sekä tavoitteiden tämän artiklan 3 kohdan mukaista laskentaa koskevat säännöt. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 jäsenvaltioiden 12 artiklan ja liitteen III mukaisesti toimittamia, uudelleenkäytettäviä pakkauksia koskevia tietoja selvittääkseen, voidaanko pakkausten uudelleenkäytölle asettaa määrällisiä tavoitteita, laskentasäännöt mukaan lukien, ja tarvitaanko pakkausten uudelleenkäytön edistämiseksi lisätoimenpiteitä. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.”

5) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

- ”f) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 on kierrätettävä vähintään 65 prosenttia kaiken pakkausjätteen painosta;
- g) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2025 on täytettävä kierrätystä koskevat painoon perustuvat vähimmäistavoitteet seuraavien pakkausjätteeseen sisältyvien materiaalien osalta seuraavasti:
- i) muovi: 50 prosenttia;
 - ii) puu: 25 prosenttia;
 - iii) rautametallit: 70 prosenttia;
 - iv) alumiini: 50 prosenttia;
 - v) lasi: 70 prosenttia;
 - vi) paperi ja kartonki: 75 prosenttia;
- h) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 on kierrätettävä vähintään 70 prosenttia kaiken pakkausjätteen painosta;
- i) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 on täytettävä kierrätystä koskevat painoon perustuvat vähimmäistavoitteet seuraavien pakkausjätteeseen sisältyvien materiaalien osalta seuraavasti:
- i) muovi: 55 prosenttia;
 - ii) puu: 30 prosenttia;
 - iii) rautametallit: 80 prosenttia;
 - iv) alumiini: 60 prosenttia;
 - v) lasi: 75 prosenttia;
 - vi) paperi ja kartonki: 85 prosenttia.”

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Rajoittamatta 1 kohdan f ja h alakohdan soveltamista jäsenvaltio voi lykätä määräaikoja 1 kohdan g alakohdan i–vi alakohdassa ja 1 kohdan i alakohdan i–vi alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi enintään viidellä vuodella, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) poikkeus on enintään 15 prosenttiyksikköä jostakin yksittäisestä tavoitteesta tai jaettuna kahden tavoitteen kesken;
- b) poikkeuksen tuloksena kierrätysaste ei yksittäisen tavoitteen tapauksessa jää alle 30 prosentin;
- c) poikkeuksen tuloksena kierrätysaste ei 1 kohdan g alakohdan v ja vi alakohdassa ja 1 kohdan i alakohdan v ja vi alakohdassa tarkoitettujen yksittäisen tavoitteen tapauksessa jää alle 60 prosentin; ja
- d) jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle viimeistään 24 kuukautta ennen kutakin tämän artiklan 1 kohdan g tai i alakohdassa säädettyä määräaika aikomuksestaan lykätä kulloinkin sovellettavaa määräaika ja toimittaa täytäntöönpanosuunnitelman tämän direktiivin liitteen IV mukaisesti. Jäsenvaltio voi yhdistää kyseisen suunnitelman direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti toimitettavaan täytäntöönpanosuunnitelmaan;

1 b. Komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkistamaan 1 a kohdan d alakohdan mukaisesti toimitettua täytäntöönpanosuunnitelmaa kolmen kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta, jos komissio katsoo, että suunnitelma ei täytä liitteessä säädettyjä IV vaatimuksia. Asianomaisen jäsenvaltion on toimitettava tarkistettu suunnitelma kolmen kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta.

1 c. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 uudelleen 1 kohdan h ja i alakohdassa säädettyjä tavoitteita niiden pitämiseksi voimassa tai tarvittaessa tiukentamiseksi. Tätä varten komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.”;

c) kumotaan 2, 3, 5, 8 ja 9 kohta.

6) Lisätään artikla seuraavasti:

”6 a artikla

Tavoitteiden saavuttamista koskevat laskentasäännöt

1. Sen laskemiseksi, onko 6 artiklan 1 kohdan f–i alakohdassa säädetyt tavoitteet saavutettu:

a) jäsenvaltioiden on laskettava tietynä kalenterivuonna syntyneen ja kierrätetyn pakkausjätteen paino. Jäsenvaltiossa voidaan katsoa syntyvän pakkausjätettä saman verran kuin pakkauksia saatetaan samana vuonna markkinoille kyseisessä jäsenvaltiossa;

b) kierrätetyn pakkausjätteen paino on laskettava niiden pakkausten painona, joista on tullut jätettä, joka sen jälkeen, kun sille on tehty kaikki tarvittavat tarkistus- ja lajittelutoimet ja muut valmistelutoimet sellaisten jättemateriaalien poistamiseksi, jotka eivät ole myöhemmän uudelleen käsittelyn kohteena, ja laadukkaan kierrätyksen varmistamiseksi, tulee kierrätykseen, jossa jättemateriaalit tosiasiallisesti uudelleen käsitellään tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi.

2. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi kierrätettävä pakkausjäte punnitaan, kun jäte tulee kierrätykseen.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen kierrätetyn pakkausjätteen paino voidaan punnita mahdollisen lajittelutoiminnan tuotoksena edellyttäen, että:

a) tällainen tuotosjäte tämän jälkeen kierrätetään;

b) niiden materiaalien tai aineiden painoa, jotka poistetaan ennen kierrätystä toteutettavissa muissa toimissa ja joita ei sen jälkeen kierrätetä, ei sisällytetä kierrätetyksi ilmoitetun jätteen painoon.

3. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tehokas pakkausjätteen laadunvalvonta- ja jäljittämisjärjestelmä, jotta voidaan varmistaa, että tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja tämän artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Jotta voidaan varmistaa kierrätetystä pakkausjätteestä kerättyjen tietojen luotettavuus ja oikeellisuus, järjestelmä voi koostua direktiivin 2008/98/EY 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti perustetuista sähköisistä rekistereistä, lajitellun jätteen laatuvaatimuksia koskevista teknisistä eritelmistä tai lajitellun jätteen keskimääräisistä hävikkiasteista eri jätelajien ja jätehuoltokäytäntöjen osalta. Keskimääräisiä hävikkiasteita saadaan käyttää ainoastaan tapauksissa, joissa luotettavia tietoja ei voida saada muulla tavalla, ja ne on laskettava direktiivin 2008/98/EY 11 a artiklan 10 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä vahvistettujen laskentasääntöjen mukaisesti.

4. Sen laskemiseksi, onko 6 artiklan 1 kohdan f–i alakohdassa säädetyt tavoitteet saavutettu, aerobiseen tai anaerobiseen käsittelyyn tulevan biohajoavan pakkausjätteen määrä voidaan lukea kierrätetyksi silloin, kun kyseisen käsittelyn tuloksena saadaan kierrätettynä tuotteena, materiaalina tai aineena käytettävää kompostia, mädätettä tai muuta tuotosta, joka sisältää vastaavan määrän kierrätettyä sisältöä suhteessa käsittelyyn toimitetun jätteen määrään. Jos tuotos käytetään maahan, jäsenvaltiot saavat lukea sen kierrätetyksi ainoastaan, jos käytöstä on hyötyä maatalouden kannalta tai siitä saadaan ekologista hyötyä.

5. Sellaisten pakkausjättemateriaalien määrä, jotka ovat lakanneet olemasta jätettä ennen uudelleen käsittelyä toteutetun valmistelutoimen tuloksena, voidaan lukea kierrätetyksi edellyttäen, että tällaiset materiaalit on tarkoitettu uudelleen käsiteltäviksi alkuperäisiin tai muihin tarkoituksiin käytettäviksi tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi. Materiaaleja, joita ei enää luokitella jätteeksi ja joita on määrä käyttää polttoaineina tai muutoin energian tuottamiseksi taikka polttaa, käyttää maantäyttöön tai sijoittaa kaatopaikalle, ei saa ottaa huomioon kierrätystavoitteiden saavuttamisessa.

6. Sen laskemiseksi, onko 6 artiklan 1 kohdan f-i alakohdassa säädetty tavoitteet saavutettu, jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon jätteenpolton jälkeen erotettujen metallien kierrätyksen, sen mukaan, mikä on pakkausjätteen osuus poltetusta jätteestä, mikäli kierrätetyt metallit täyttävät tietyt direktiivin 2008/98/EY 11 a artiklan 9 kohdan nojalla annetussa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetut laatuvaatimukset.

7. Pakkausjätteen, joka on toimitettu toiseen jäsenvaltioon kierrätettäväksi kyseisessä toisessa jäsenvaltiossa, voi ottaa huomioon 6 artiklan 1 kohdan f-i alakohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa ainoastaan se jäsenvaltio, jossa kyseinen pakkausjäte kerättiin.

8. Unionista viedyn pakkausjätteen voi ottaa huomioon tämän direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa se jäsenvaltio, jossa pakkausjäte kerättiin, ainoastaan, jos tämän artiklan 3 kohdan vaatimukset täyttyvät ja jos viejä voi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 (*) mukaisesti osoittaa, että jätteen siirto on kyseisen asetuksen vaatimusten mukaista ja että pakkausjätteen käsittely unionin ulkopuolella tapahtui olosuhteissa, jotka suurelta osin vastaavat asiaa koskevassa unionin ympäristölainsäädännössä asetettuja edellytyksiä.

9. Varmistaakseen yhdenmukaiset edellytykset tämän artiklan 1–5 kohdan soveltamiselle komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tietojen laskentaa, todentamista ja toimittamista koskevat säännöt erityisesti syntyneen pakkausjätteen painon osalta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta (EUVL L 190, 12.7.2006, s. 1)."

7) Lisätään artikla seuraavasti:

"6 b artikla

Varhaisvaroituskertomus

1. Komissio laatii yhteistyössä Euroopan ympäristökeskuksen kanssa kertomuksia 6 artiklan 1 kohdan f-i alakohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneesta edistymisestä viimeistään kolme vuotta ennen kutakin niissä säädettyä määräaika.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin sisältyy

- a) arvio tavoitteiden saavuttamisesta kussakin jäsenvaltiossa;
- b) luettelo jäsenvaltioista, joiden osalta on vaarana, että tavoitteita ei saavuteta asetetuissa määräaajoissa, sekä aiheelliset suositukset asianomaisille jäsenvaltioille;
- c) esimerkkejä parhaista käytännöistä, joita käytetään eri puolilla unionia ja jotka voisivat auttaa tavoitteiden saavuttamisessa."

8) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

"7 artikla

Palautus-, keräys- ja hyödyntämijärjestelmät

1. Tässä direktiivissä säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sellaisten järjestelmien käyttöön ottamiseksi, joilla varmistetaan:

- a) kuluttajilta, muilta loppukäyttäjiltä tai jätevirroista saatavien käytettyjen pakkausten ja/tai pakkausjätteen palauttaminen ja/tai keräys, jotta ne voidaan ohjata käsiteltäväksi tarkoituksenmukaisimpien jätehuoltoratkaisujen mukaisesti;
- b) kerättyjen pakkausten ja/tai pakkausjätteen uudelleenkäyttö tai hyödyntäminen, mukaan lukien kierrätys.

Asianomaisten alojen talouden toimijoiden ja toimivaltaisten viranomaisten on voitava osallistua kyseisiin järjestelmiin. Järjestelmiä on sovellettava syrjimättömin ehdoin myös tuontituotteisiin, myös järjestelmiin pääsyä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen ja pääsystä mahdollisesti perittävien maksujen osalta, ja ne on suunniteltava siten, että vältetään kaupan esteet tai kilpailun vääristyminen perussopimuksen mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 on perustettu direktiivin 2008/98/EY 8 ja 8 a artiklan mukaisesti laajennettua tuottajan vastuuta koskevia järjestelmiä kaikkia pakkauksia varten.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden on oltava osa kaikkia pakkauksia ja pakkausjätettä koskevaa politiikkaa, ja niissä on otettava huomioon erityisesti ympäristön ja kuluttajien terveyden, turvallisuuden ja hygienian suojelua, pakattujen tuotteiden ja käytettyjen materiaalien laadun, aitouden ja teknisten ominaisuuksien varmistamista sekä teollisoikeuksien ja kaupallisten oikeuksien suojaa koskevat vaatimukset.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä pakkausjätteen laadukkaan kierrätyksen edistämiseksi ja tarvittavien laatuvaatimusten täyttämiseksi asiaankuuluvilla kierrätyksen aloilla. Tätä varten direktiivin 2008/98/EY 11 artiklan 1 kohtaa on sovellettava pakkausjätteeseen, yhdistelmämaalipakkauksista syntyvä jäte mukaan lukien.”

9) Lisätään 9 artiklan kohta seuraavasti:

”5. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 mahdollisuuksia vahvistaa perusvaatimuksia muun muassa uudelleenkäytettäväksi suunnittelun parantamiseksi ja laadukkaan kierrätyksen edistämiseksi sekä vaatimusten täytäntöönpanon tehostamiseksi. Tätä varten komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.”

10) Korvataan 11 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Siirretään komissiolle valta antaa 21 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä direktiiviä määrittämällä edellytykset, joiden täyttyessä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja pitoisuustasoja ei sovelleta kierrätettyihin materiaaleihin eikä suljetussa ja valvotussa ketjussa tapahtuviin tuotekiertoihin, sekä määritetään pakkauslait, jotka on vapautettu tämän artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetystä vaatimuksesta.”

11) Muutetaan 12 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko otsikolla ”*Tietojärjestelmät ja tietojen toimittaminen*”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa tietokannoissa on oltava liitteeseen III perustuvat tiedot ja annettava tietoja erityisesti pakkaus- ja pakkausjätevirtojen laajuudesta, ominaispiirteistä ja kehityksestä kunkin jäsenvaltion tasolla, mukaan lukien tiedot pakkausmateriaalien ja niiden valmistuksessa käytettävien ainesosien myrkyllisyydestä tai vaarallisuudesta.”;

c) kumotaan 3 kohta;

d) lisätään kohdat seuraavasti:

”3 a. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 6 artiklan 1 kohdan a–i alakohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot ja uudelleenkäytettäviä pakkauksia koskevat tiedot kultakin kalenterivuodelta.

Niiden on toimitettava tiedot sähköisesti 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Tiedot on toimitettava liitteen III perusteella komission tämän artiklan 3 d kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa.

Ensimmäisen raportointikauden, joka koskee 6 artiklan 1 kohdan f–i alakohdassa säädettyjä tavoitteita ja uudelleenkäytettäviä pakkauksia koskevia tietoja, on alettava ensimmäisestä täydestä kalenterivuodesta sen täytäntöönpanosäädöksen hyväksymisen jälkeen, jossa vahvistetaan raportoinnin muoto tämän artiklan 3 d kohdan mukaisesti, ja sen on katettava tiedot kyseiseltä raportointikaudelta.

3 b. Jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti toimittamiin tietoihin on liitettävä laaduntarkastusraportti ja kertomus 6 a artiklan 3 ja 8 kohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä, mukaan lukien soveltuvin osin yksityiskohtaiset tiedot keskimääräisistä hävikkiasteista.

3 c. Komissio tarkastelee tämän artiklan mukaisesti toimitettuja tietoja ja julkaisee tarkastelunsa tuloksista kertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan tietojenkeruun järjestämistä, jäsenvaltioissa käytettyjä tietolähteitä ja menetelmiä sekä kyseisten tietojen täydellisyyttä, luotettavuutta, oikea-aikaisuutta ja yhtenäisyyttä. Arviointiin voi sisältyä erityisiä parannussuosituksia. Kertomus laaditaan sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat ensimmäisen kerran toimittaneet tiedot ja sen jälkeen neljän vuoden välein.

3 d. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2019 täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään, missä muodossa tämän artiklan 3 a kohdan mukaisesti ilmoitettavat tiedot toimitetaan. Toimittaessaan tietoja tämän artiklan 6 artiklan 1 kohdan a–e alakohdan täytäntöönpanosta jäsenvaltioiden on käytettävä komission päätöksessä 2005/270/EY (*) vahvistettua muotoa. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän direktiivin 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

(*) Komission päätös 2005/270/EY, tehty 22 päivänä maaliskuuta 2005, tietokantajärjestelmään liittyvien taulukoiden vahvistamisesta pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY mukaisesti (EUVL L 86, 5.4.2005, s. 6).”;

e) kumotaan 5 kohta.

12) Kumotaan 17 artikla.

13) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”19 artikla

Mukauttaminen tieteen ja tekniikan kehitykseen

1. Komissio antaa tarvittavat täytäntöönpanosäädökset 8 artiklan 2 kohdassa ja 10 artiklan toisen kohdan kuudennessa luetelmakohdassa tarkoitetun tunnistamisjärjestelmän mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 21 a artiklan mukaisesti liitteessä I lueteltujen pakkauksien määrittelyä koskevien kuvaavien esimerkkien muuttamiseksi.”

14) Korvataan 20 artikla seuraavasti:

”20 artikla

Erityistoimenpiteet

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 21 a artiklan mukaisesti tämän direktiivin täydentämiseksi siltä osin kuin se on tarpeen sellaisten tämän direktiivin säännösten soveltamista koskevien ongelmien ratkaisemiseksi, jotka liittyvät erityisesti inertteihin pakkausmateriaaleihin, joita saatetaan unionin markkinoille hyvin pieninä määrinä (eli noin 0,1 painoprosenttia), sairaalatarvikkeiden ja lääketuotteiden primaaripakkauksiin, pieniin pakkauksiin ja ylellisyystuotteiden pakkauksiin.”

15) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”21 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2008/98/EY 39 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (*) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”

16) Lisätään artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 4 päivästä heinäkuuta 2018 viiden vuoden ajaksi 11 artiklan 3 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa ja 20 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 11 artiklan 3 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa ja 20 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamis päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa (*) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 11 artiklan 3 kohdan, 19 artiklan 2 kohdan ja 20 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

(*) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.”

17) Muutetaan liitteet II ja III tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

18) Lisätään liite IV tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 5 päivänä heinäkuuta 2020. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä toukokuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

A. TAJANI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. PAVLOVA

LIITE

1) Muutetaan liite II seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen luettelukohta seuraavasti:

— Pakkaus on suunniteltava, valmistettava ja pidettävä kaupan siten, että sen uudelleenkäyttö tai hyödyntäminen, mukaan lukien kierrätys, on jätehierarkian mukaisesti mahdollista ja että sen ympäristövaikutukset minimoidaan, kun pakkausjäte tai pakkausjätettä koskeissa jätehuoltotoimissa syntyvät jäännökset loppukäsitellään.”;

b) korvataan 3 kohdan c ja d alakohta seuraavasti:

”c) *Kompostoimalla hyödynnettävä pakkaus*

Kompostointia varten käsiteltävän pakkausjätteen on oltava biologisesti hajoavaa siten, että se ei haittaa erilliskeräystä, kompostointiprosessia tai toimintaa, johon ne käytetään.

d) *Biohajoava pakkaus*

Biohajoavan pakkausjätteen on hajottava fysikaalisesti, kemiallisesti, termisesti tai biologisesti siten, että suurin osa syntyneestä kompostista hajoaa lopulta hiilidioksidiksi, biomassaksi ja vedeksi. Oxo-hajoavaa muovipakkausta ei pidetä biohajoavana.”

2) Muutetaan liite III seuraavasti:

a) korvataan taulukossa 1 ja taulukossa 2 rivit, joiden otsikko on ”Metallit”, kukin kahdella rivillä, joiden otsikot ovat ”Rautametallit” ja ”Alumiini”;

b) muutetaan taulukko 2 seuraavasti:

i) korvataan toisen sarakkeen otsikko ”Kulutettujen pakkausten tonnimäärä” otsikolla ”Ensimmäistä kertaa markkinoille saatettujen pakkausten tonnimäärä”;

ii) korvataan kolmannen sarakkeen otsikko ”Uudelleenkäytetyt pakkaukset” otsikolla ”Uudelleenkäytettävät pakkaukset”;

iii) lisätään kolmannen sarakkeen jälkeen seuraava:

”Uudelleenkäytettävät kuluttajapakkaukset	
Tonnimäärä	Prosenttiosuus

c) korvataan taulukossa 3 ja taulukossa 4 rivit, joiden otsikko on ”Metallipakkaukset”, kukin kahdella rivillä, joiden otsikot ovat ”Rautametallipakkaukset” ja ”Alumiinipakkaukset”.

3) Lisätään liite seuraavasti:

”LIITE IV

TÄMÄN DIREKTIIVIN 6 ARTIKLAN 1 A KOHDAN D ALAKOHDAN MUKAISESTI TOIMITETTAVA
TÄYTÄNTÖÖNPANOSUUNNITELMA

Tämän direktiivin 6 artiklan 1 a kohdan d alakohdan mukaisesti toimitettavan täytäntöönpanosuunnitelman on sisällettävä seuraavat:

1. arvio pakkausjätteen ja jätevirtojen, josta se koostuu, kierrätyksen, kaatopaikalle sijoittamisen ja muun käsittelyn aiemmasta, nykyisestä ja ennustetusta asteesta;

2. arvio direktiivin 2008/98/EY 28 artiklan mukaisten jätehuoltosuunnitelmien ja 29 artiklan mukaisten jätteen syntymisen ehkäisemistä koskevien ohjelmien täytäntöönpanosta;
 3. syyt, joiden vuoksi jäsenvaltio katsoo, että se ei ehkä pysty saavuttamaan 6 artiklan 1 kohdan g ja i alakohdassa säädettyä asiaankuuluvaa tavoitetta siinä asetetun määräajan kuluessa, ja arvio kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavasta lisäajasta;
 4. jäsenvaltioihin lisäaikana sovellettavien tämän direktiivin 6 artiklan 1 kohdan g ja i alakohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien asianmukaiset taloudelliset ohjauskeinot ja muut toimenpiteet, joilla kannustetaan direktiivin 2008/98/EY 4 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä IV a säädetyn jätehierarkian soveltamiseen;
 5. edellä 4 kohdassa määritettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulu, niiden täytäntöönpanoon toimivaltaisen elimen määrittäminen sekä arvio yksittäisten toimenpiteiden vaikutuksesta lisäaikaa myönnettäessä sovellettavien tavoitteiden saavuttamiseen;
 6. tiedot jätehuollon rahoituksesta saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti;
 7. toimenpiteet, joilla parannetaan tarvittaessa tietojen laatua jätehuollon suunnittelun ja seurannan parantamiseksi.”
-